

תת"ע 12975/01/18 - אברהם יהושע זיבלד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 12975-01-18 מדינת ישראל נ' זיבלד
תיק חיצוני: 90509395209

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	אברהם יהושע זיבלד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשתו של מר אברהם זיבלד לביטול פסק דין שניתן נגדו בהעדרו ביום 9.4.18 .

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות של 123 קמ"ש בדרך עירונית בה המהירות המותרת הינה 70 קמ"ש בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

במסגרת גזר הדין הושתו על המבקש העונשים הבאים: קנס בסך 1500 ₪ פסילת רשיון נהיגה בפועל למשך 3 חודשים מיום 3.6.18 ופסילה על תנאי של חודשיים למשך שנתיים.

טענות הצדדים

טענות המבקש

1. לטענת המבקש הוא לא ידע אודות הדין. לטענתו אישור המסירה שהציגה המשיבה אינו קביל כיון שלא ניתן ללמוד ממנו מי חתם על קבלת ההזמנה לדין.

2. לטענת המבקש לא הוא נהג ברכב ביום ביצוע העבירה. לטענתו מדובר ברכב שנשכר מחברת השכרה אשר על פי מסמכי ההשכרה הנהג ברכב הוא משה פלברבוים ועל כן לא היה מקום להסב הדו"ח על שמו. להוכחת טענותיו צירף המבקש מסמכים רלוונטיים.

בנוסף טען המבקש כי ידע על הדוח ובקש ממשה פלברבוים להסב את הדו"ח על שמו. לטענתו משה פלברבוים

פעל להסבת הדו"ח על שם אביו שנהג ברכב אך תהליך ההסבה לא הושלם.

טענות המשיבה

1. לטענת המשיבה המבקש לא טען כי לא חתם על אישור המסירה ולא הצהיר כי החתימה על אישור המסירה אינה חתימתו. יתר על כן העובדה כי החל לטפל בהסבת הדוח על שם אביו של משה פלברבוים מעידה על כך כי ידע על ההזמנה.
2. באשר להסבת הדוח על שם אחר טענה המשיבה כי לא מדובר בעיוות דין המצדיק ביטול פסק הדין והפנתה לרע"פ 3638/18 בעניין זה. לטענתה המבקש מודה כי לא השלים את הגשת כל המסמכים לצורך הסבת הדוח במועד הקבוע בחוק ומשכך אין לו להלין אלא על עצמו.
3. המבקש לא צירף לבקשתו תצהיר כדין.

דין

סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 29.12.09):

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו יגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982."

ההזמנה לדין

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו

עמוד 2

הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

דהיינו אם הוכיחה המאשימה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל הנאשם מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

בפסיקה נקבע כי כדי להוכיח שההודעה נשלחה בדואר רשום כדין על המאשימה לעשות כן באמצעות אישור מסירה הממולא כדין. (וראו בתת"ע(נצ') 775-07-08 **מדינת ישראל נ' אבו סביה**, מיום 29.5.10 (ועפ"ת (נצ') 2428-07-10 מיום 12.1.11).

אישור המסירה שהוצג לעיוני לא מולא באופן מספק כיון שלא ניתן לדעת מי חתם עליו. עם זאת המבקש כלל לא טען שלא קבל את ההזמנה וכי החתימה על אישור המסירה אינה שלו. טענות אלה אף לא גובו בתצהיר.

יתר על כן, טענתו של המבקש כי פעל להסבת הדו"ח מעידה כי ידע על קיומו ומכאן שההזמנה הגיעה ליעדה. בנסיבות אלה אין מקום לבטל הדו"ח רק בשל אופן מילוי אישור המסירה.

משכך אני קובעת כי ההזמנה נשלחה כדין לנאשם.

הסבת הדו"ח על שם הנאשם

אין בטענה כי אדם אחר נהג ברכב משום עיוות דין המצדיק ביטול פסק הדין. (ראו רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מדינת ישראל**, מיום 28.11.13).

יחד עם זאת מעיון במסמכי חברת ההשכרה עולה של הרכב נשוא העבירה נרשם נהג אחד ויחיד והוא משה פלברבוים ולא המבקש. מסמך זה מצדיק ברור כיוון שיתכן שחברת ההשכרה עשתה טעות בכך שהסבה את הדוח על שם המבקש ולא על שם משה פלברבוים.

המשיבה הפנתה לרע"פ 3638/18 **בר טוב אלימי נ' מדינת ישראל**, מיום 16.5.18. בפסק הדין קבע בית המשפט כי טענותיה של המבקשת "מתחכמות וחסרות תום לב" היות והמבקשת טענה בתחילה כי לא היא ולא בעלה נהגו ברכב השכור ואולם לאחר מכן בקשה לפתע להסב את הדוח על שם בעלה.

המקרה שבפני אינו דומה. המבקש אמנם התרשל בכך שלא וידא כי ההסבה תושלם עד למועד משפטו אך מהמסמכים שהוגשו עולה כי יש אמת בדבריו כי לא הוא אשר נהג ברכב והדו"ח שניתן לחברת ההשכרה הוסב על שמו בטעות. בנסיבות אלה יש מקום ליתן לנאשם יומו בבית המשפט.

אציין כי לא ניתן יהיה לבצע הסבה על שמו של אביו של משה פלברבוים היות ושמו אינו מופיע במסמכים שהוצגו והתצהיר שהוגש מטעמו אינו מספק.

בנסיבות אלה אני מורה על ביטול פסק הדין.

קובעת להקראה ביום 11.11.18 בשעה 8:30.

על המבקש להתייצב לדיון ולדאוג להתייצבותם של משה פלברבוים ואביו לדיון.

ניתנה היום, י' תמוז תשע"ח, 23 יוני 2018, בהעדר הצדדים.